

NORGES HØYESTERETT

Den 3. september 2025 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Bull, Arntzen og Bergh i

HR-2025-1657-U, (sak nr. 25-106316SIV-HRET), sivil sak, anke over kjennelse:

Staten v/Samferdselsdepartementet (advokat Jan Erik Johansen)

mot

Snemyr & Limm Eiendom AS (advokat Kai Knudsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens avgjørelse om ansvaret for å betale lovbestemte utgifter ved overskjønn.
- (2) I forbindelse med et veiprosjekt fattet Statens vegvesen 1. september 2022 vedtak om ekspropriasjon av veirett over Snemyr & Limm Eiendom AS sin næringseiendom i Kristiansand. Vedtaket ble etter klage opprettholdt av Vegdirektoratet 12. desember 2022.
- (3) Statens vegvesen og Snemyr & Limm Eiendom AS forhandlet om erstatning, men ble ikke enige. Statens vegvesen begjærte 8. desember 2023 skjønn ved Agder tingrett for denne og to andre eiendommer som var berørt av veibyggingen.
- (4) Agder tingrett avhjemlet skjønn 23. august 2024.
- (5) Snemyr & Limm Eiendom AS begjærte overskjønn ved Agder lagmannsrett, med krav om høyere erstatning.
- (6) Agder lagmannsrett avhjemlet overskjønn 28. mai 2025 med slik slutning:

- «1. Staten ved Samferdselsdepartementet ved Statens vegvesen betaler Snemyr og Limm Eiendom AS erstatning som fastsatt i overskjønnet.
2. Staten ved Samferdselsdepartementet ved Statens vegvesen betaler de lovbestemte utgiftene ved skjønnet.
3. Partene bærer for øvrig sine sakskostnader ved overskjønnet.»

- (7) *Staten v/Samferdselsdepartementet* har anket overskjønnet, slutningen punkt 2, om ansvar for de lovbestemte utgiftene ved skjønnet. Anken gjelder lovanvendelsen. Det er anført at lagmannsretten bygger på feil forståelse av skjønnsprosessloven § 54 a, jf. § 54, jf. rettsgebyrloven § 2 når staten er pålagt å betale de lovbestemte utgiftene til tross for at saksøktes begjæring om overskjønn ikke ledet til et bedre resultat. Staten har lagt ned slik påstand:

«Prinsipalt:

1. Lagmannsrettens overskjønn, slutningens punkt 2, endres til å lyde slik: Snemyr & Limm Eiendom AS betaler de lovbestemte utgiftene ved overskjønnet.
2. Staten ved Samferdselsdepartementet tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.

Subsidiært:

1. Lagmannsrettens overskjønn, slutningens punkt 2, oppheves.
2. Staten ved Samferdselsdepartementet tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»

- (8) *Snemyr & Limm Eiendom AS* har samme syn som ankende part, og har lagt ned slik påstand:

«Prinsipalt:

1. Lagmannsrettens overskjønn, slutningens punkt 2, endres til å lyde slik: Snemyr & Limm Eiendom AS betaler de lovbestemte utgiftene ved overskjønnet.
2. Snemyr & Limm Eiendom AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.

Subsidiært:

1. Lagmannsrettens overskjønn, slutningens punkt 2, oppheves.
2. Snemyr & Limm Eiendom AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.»

- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at ankeutvalgets kompetanse er begrenset i samsvar med tvisteloven § 20-9 tredje ledd, jf. skjønnsprosessloven § 2. Anken retter seg mot lagmannsrettens anvendelse av sakskostnadsreglene ved overskjønn, og denne lovanvendelsen kan utvalget prøve.

- (10) Det følger av skjønnsprosessloven § 54 første ledd at «[s]aksøkeren skal erstatte saksøkte nødvendige utgifter i anledning av skjønssaken». Skjønnsprosessloven § 54 a første ledd begrenser imidlertid dette utgangspunktet:

«Ved overskjønn som alene er begjært av saksøkte, gjelder bestemmelsene i § 54 første ledd bare

- a. når han ved overskjønnet oppnår en bedre avgjørelse enn ved underskjønnet, eller

- b. når retten finner at underskjønnet lider av slike feil eller avgjørelsen er så tvilsom at hanhadde rimelig grunn til å begjære overskjønn»

- (11) I foreliggende sak kom lagmannsretten til samme resultat som tingretten. Lagmannsretten gir uttrykk for at underskjønnet ikke lider av feil, og at avgjørelsen ikke har vært tvilsom. Lagmannsretten bygde derfor på at vilkårene i § 54 a første ledd ikke var oppfylt.
- (12) Ut fra dette var det ikke riktig å fastsette at staten skal betale de lovbestemte utgiftene ved skjønnet. Når Snemyr & Limm Eiendom AS må bære sine egne sakskostnader ved overskjønnet, gjelder det også de lovbestemte utgiftene som selskapet etter rettsgebyrloven § 2 hefter for overfor det offentlige.
- (13) Partene er enige om at det foreligger en feil, og har lagt ned likelydende påstand om endring i lagmannsrettens overskjønn, slutningen punkt 2. Utvalget tar påstandene om dette til følge, jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd tredje punktum, jf. skjønnsprosessloven § 2.
- (14) Begge parter har lagt ned påstand om tilkjenning av sakskostnader for Høyesterett, uten å spesifisere kravet.
- (15) Etter skjønnsprosessloven § 54 b første punktum gjelder bestemmelsen i lovens § 54 ved anke fra saksøkerens side. Bestemmelsen er generell og må gjelde selv om anken er begrenset til å gjelde lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse. Det medfører at staten må dekke nødvendige sakskostnader for Snemyr & Limm Eiendom AS. Utvalget setter disse til 5 000 kroner.
- (16) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

1. Lagmannsrettens overskjønn, slutningen punkt 2, endres til å lyde slik: Snemyr & Limm Eiendom AS betaler de lovbestemte utgiftene ved overskjønnet.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler staten v/Samferdselsdepartementet til Snemyr & Limm Eiendom AS 5 000 – femtusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Henrik Bull
(sign.)

Espen Bergh
(sign.)